

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Udvalget for Digitalisering og It
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 18. april 2023
Kontor: Databeskyttelseskontoret
Sagsbeh: Anna Rosdahl Christian-
sen
Sagsnr.: 2023-0032/51-0005
Dok.: 2787458

Besvarelse af spørgsmål nr. 30 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og It

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 30 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Digitalisering og It har stillet til justitsministeren den 21. marts 2023. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Lisbeth Bech-Nielsen (SF).

Peter Hummelgaard

/

Louise Black Mogensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 30 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Digitalisering og It:

”Hvad er konsekvenserne for virksomheder og organisationer i Danmark efter Schrems II-dommen om overførelse af persondata til USA og andre tredjelande?”

Svar:

EU-Domstolen afsagde den 16. juli 2020 dom i Schrems II-sagen, som vedrørte spørgsmålet om overførelse af personoplysninger til tredjelande (lande uden for EU/EØS) i henhold til databeskyttelsesforordningens (GDPR) regler om tredjelandsoverførsler. Databeskyttelsesreglerne stiller krav om et overførselsgrundlag, der er det ”instrument”, som skal være på plads, inden en overførelse kan finde sted. Formålet med dette krav er at tilvejebringe en tilstrækkelig beskyttelse af personoplysninger, der forlader EU, så EU’s beskyttelsesniveau ikke undermineres ved overførslen.

GDPR indeholder forskellige mulige overførselsgrundlag. Schrems II angik gyldigheden af to konkrete overførselsgrundlag. Det ene var Privacy Shield-ordningen, og det andet var EU-Kommissionens standardkontraktbestemmelser.

Privacy Shield-ordningen var baseret på en tilstrækkelighedsafgørelse fra Europa-Kommissionen, der gjorde det muligt at overføre personoplysninger til USA, når dataimportøren havde tilsluttet sig ordningen. EU-Domstolen erklærede i Schrems II-sagen Privacy Shield-ordningen ugyldig, eftersom ordningen ikke fandtes at leve op til kravene i databeskyttelsesforordningen og EU-Charteret, bl.a. fordi amerikansk lovgivning ikke satte tilstrækkelige rammer for de amerikanske myndigheders adgang til personoplysninger, som blev overført til USA under ordningen.

EU-Domstolen fandt endvidere, at EU-Kommissionens standardkontrakter, der bl.a. sikrer (beskyttelses)garantier for oplysningerne, som kan muliggøre løbende overførsler til tredjelande, herunder USA, stadig som udgangspunkt kunne anvendes som overførselsgrundlag. Domstolen stillede dog en række yderligere krav til dataeksportører, der anvender standardkontrakter som overførselsgrundlag. Det medførte, at man som dataeksportør blev forpligtet til at sikre sig, at beskyttelsesniveauet i tredjelandet i det væsentligste svarer til det i EU. Dataeksportøren skal derfor foretage en vurdering af

forholdene i det tredjeland, som der ønskes overført personoplysninger til. I vurderingen skal indgå bl.a. lovgivningen i tredjelandet, herunder myndighedernes (f.eks. efterretningstjenesternes) muligheder for at få adgang til personoplysninger, kontrollen hermed og de registreredes klagemuligheder. Hvis vurderingen falder sådan ud, at der er indikationer på risici for beskyttelsen, vil dataeksportøren ifølge Schrems II-dommen selv skulle forestå såkaldte ”supplerende foranstaltninger” for lovligt at gennemføre overførslen.

Siden domsafsigelsen har der i EU-regi pågået et opfølgingsarbejde for at imødekomme usikkerheder om overførselsgrundlaget. Den 13. december 2022 offentliggjorde Kommissionen et udkast til en tilstrækkelighedsafgørelse, som har til formål at skabe et nyt grundlag for overførsel af personoplysninger fra EU til USA, samt imødegå de mangler, som EU-Domstolen konstaterede i Schrems II-sagen.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd (EDBP) vedtog den 28. februar 2023 en udtalelse vedrørende beskyttelsesniveauet for personoplysninger under EU-Kommissionens udkast til en tilstrækkelighedsafgørelse. Denne udtalelse er alene rådgivende, og EU-Kommissionen skal derfor nu vurdere, hvilke tiltag udtalelsen giver anledning til.

Herefter skal EU-Kommissionen forelægge sit udkast for det såkaldte Artikel 93-udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaternes regeringer, inden EU-Kommissionen endeligt kan vedtage afgørelsen. Justitsministeriet deltager i Artikel 93-udvalget.